TTB 0624
THI THIÊN 46-48

ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ NƠI ẨN NÁO, BÀI CA CỦA MỘT NGÀN NĂM BÌNH AN.

Trong Thi thiên 46, 47 và 48 là một nhóm Thi thiên nhỏ cho chúng ta lời tiên tri về vương quốc sẽ đến trên đất này. Trong Thi thiên 45 trình bày về sự đến của Vua để thành lập vương quốc của Ngài trên đất này, tức là vương quốc một ngàn năm bình an. Trong ba Thi thiên kế tiếp cho chúng ta biết về vương quốc này.

Thi thiên này của con cháu Cô-rê làm cho thầy nhạc chánh. Một bài ca theo điệu A-la-mốt. Từ ngữ Almal cũng được dùng trong tiên tri Ê-sai 7:14 nói rằng: *Vậy nên, chính Chúa sẽ ban một điềm cho các ngươi: nầy một gái đồng trinh sẽ chịu thai, sanh ra một trai, và đặt tên là Em-ma-nu-ên.* Vì thế từ ngữ "A-la-mốt" có nghĩa là "với các nữ đồng trinh," và trong trường hợp này là giọng hát của các nữ đồng trinh. Đây là Thi thiên của sự giải cứu và sẽ đề cập về một bài ca lớn nữa về sự giải cứu và chiến thắng, mà nó đã được hát khi dân chúng Y-sơ-ra-ên vượt qua Biển Đỏ. Chúng ta được nói đó là những bài hát của Môi-se. Nhưng ai là người hướng dẫn những bài hát này? Tôi không nghĩ rằng Môi-se là người hướng dẫn hát các bài hát này. Vì thế Ma-ri-am là một nữ tiên tri và là chị của Môi-se và A-rôn đã cầm trống cơm mà hướng dẫn bài hát này. Xuất Ê-díp-tô-ký 15:20- 21

20 Nữ tiên tri Mi-ri-am, là chị gái A-rôn, tay cầm trống cơm, các đàn bà đều đi ra theo người, cầm trống cơm và múa. 21 Mi-ri-am đáp lại rằng: Hãy ca tụng Đức Giê-hô-va, vì Ngài rất vinh hiển oai nghiêm; Ngài đã liệng xuống biển ngựa và người cỡi ngựa.

Vì thế chúng ta thấy người lãnh đạo ban hát và hát đơn ca trong trường hợp này là Ma-ri-am, chị của Môi-se. Đây là một bài hát kỷ niệm về sự chiến thắng.

Khi những người Y-sơ-ra-ên còn sót lại trong tương lai được giải cứu khỏi kẻ thù nghịch bởi sự trở lại của Đấng Christ, họ sẽ kỷ niệm về sự chiến thắng lớn. Đó là điều quan trọng mà chúng ta thấy sự sắp đặt của Thi thiên 46 này. Nó có sự kết hợp với Thi thiên 45, và với Thi thiên 47 đến 48. Các thi thiên này không nên tách rời nhau.

Thi thiên 46 rất tốt để hát đơn ca. Nó không phải là một bài ai ca, nhưng nó là một điệp khúc ngợi khen Ha-lê-lu-gia để cho chúng ta thấy sự đầy đủ của Đức Chúa Trời, sự an ninh trong Đức Chúa Trời và sự cao trọng của Đức Chúa Trời.

SỰ ĐẦY ĐỦ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI.

Thi thiên 46:1- 3

1 Đức Chúa Trời là nơi nương náu và sức lực của chúng tôi, Ngài sẵn giúp đỡ trong cơn gian truân.
2 Vì vậy, chúng tôi chẳng sợ dầu đất bị biến cải, Núi lay động và bị quăng vào lòng biển;

3 Dầu nước biển ầm ầm sôi bọt, Và các núi rúng động vì cớ sự chuyển dậy của nó.

Đây là một lời hứa rất tuyệt vời. Một số người thách thức và hỏi: Nhưng làm sau biết điều đó là sự thật? Nó là sự thật, bởi vì Kinh thánh nói như vậy. Tôi đã thử nó và thấy là sự thật. Chúng ta được kêu gọi trong Thi thiên 34:8 *Khá nếm thử xem Đức Giê-hô-va tốt lành dường bao! Phước cho người nào nương náu mình nơi Ngài!* Và Chúa Giê-xu đã phán, Giăng 7:17 *Nếu ai khứng làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, thì sẽ biết đạo lý ta có phải là bởi Đức Chúa Trời, hay là ta nói theo ý ta.* Trong thời gian khốn khó, các bạn có thể tin cậy vào Đức Chúa Trời.

Cơ-đốc-nhân thiếu sót trong sự nương cậy vào Đức Chúa Trời trong thời gian khó khăn, bởi vì họ không biết về sự đầy đủ của Đức Chúa Trời. Họ không học biết Ngài là Đấng đầy đủ. Chúng ta cần một Đức Chúa Trời, là Đấng không để cho chúng ta té ngã. Đức Chúa Trời là Đấng đầy đủ trong tất cả mọi hoàn cảnh.

Đất bị cất đi vào lòng biển. Tôi nghĩ, việc đất bị cất đi là một việc vô cùng lớn lao. Có khi nào đất được đem đi khỏi các bạn không? Có bao giờ các bạn được treo trong không gian không? Hầu hết nhiều người nghĩ rằng, chỉ có họ mới là những người gặp khó khăn. Mỗi người đều có khó khăn. Nhưng dân sự Đức Chúa Trời thấy sự đầy đủ của Ngài trong thời gian khó khăn. Thi thiên 46 được Martin Luther rất ưa thích. Ong đã viết một bài thánh ca nổi tiếng trong thời kỳ cải chánh. *"Chúa vốn bức thành kiên cố ta."* Martin Luther đã có Thi thiên 46 này trong tâm tư khi viết bài thánh ca này. Đức Chúa Trời là nơi ẩn náo của chúng ta và là sức mạnh của chúng ta. Ngài giúp đỡ chúng ta khi chúng ta ở trong hoàn cảnh khó khăn. Con cái Đức Chúa Trời trải qua nhiều thời đại tìm thấy sự thật của điều này.

SỰ AN NINH TRONG ĐỨC CHÚA TRỜI

Thi thiên 46:4

4 Có một ngọn sông, dòng nước nó làm vui thành Đức Chúa Trời, Là nơi thánh về chỗ ở của Đấng Chí cao.

Một số nhà giải kinh cho rằng dòng sông này là một biểu tượng. Tôi nghĩ rằng dòng sông này là một thực thể mà nó nói về sự cung cấp và sự tươi mát mà Đức Chúa Trời ban cho ngày hôm nay. Dòng sông đó là lời của Đức Chúa Trời. Trong Thi thiên đoạn 1 chúng ta được nói rằng, phước cho người nào được trồng gần dòng nước, đó là Lời của Đức Chúa Trời. Kinh thánh cũng đề cập về một dòng sông được chảy ra từ nhà của Đức Chúa Trời. (Ê-xê-chi-ên 47) Trong sách Khải huyền 22:1 *Thiên sứ chỉ cho tôi xem sông nước sự sống, trong như lưu ly, từ ngôi Đức Chúa Trời và Chiên Con chảy ra.*

Thi thiên 46:5- 7.

5 Đức Chúa Trời ở giữa thành ấy; thành ấy sẽ không bị rúng động. Vừa rạng đông Đức Chúa Trời sẽ giúp đỡ nó.

6 Các dân náo loạn, các nước rúng động; Đức Chúa Trời phát tiếng, đất bèn tan chảy.

7 Đức Giê-hô-va vạn quân ở cùng chúng tôi; Đức Chúa Trời Gia-cốp là nơi nương náu của chúng tôi.

Tác giả Thi thiên nói: *Các dân náo loạn, các nước rúng động;* là hướng về sự rung chuyển của thời kỳ Đại Nạn. Đó là những giờ đen tối nhất, khi kẻ thù nghịch tràn đến như nước lụt. Nhưng *Đức Chúa Trời phát tiếng, đất bèn tan chảy.* Bấy giờ những người trung tín còn sót lại được giải cứu và hát bài ca ngợi khen Đức Chúa Trời. *Đức Giê-hô-va vạn quân ở cùng chúng tôi; Đức Chúa Trời Gia-cốp là nơi nương náu của chúng tôi.*

SỰ CAO TRỌNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI.

Thi thiên 46:8-9

8 Hãy đến nhìn xem các công việc của Đức Giê-hô-va, Sự phá tan Ngài đã làm trên đất là dường nào!

9 Ngài dẹp yên giặc cho đến đầu cùng trái đất, Bẻ gảy các cung, chặt các giáo ra từng miếng, Và đốt xe nơi lửa.

Đấng Mê-si-a đến trên đất để đoán xét. Ngài là Đấng *dẹp yên giặc cho đến đầu cùng trái đất, Bẻ gảy các cung, chặt các giáo ra từng miếng, Và đốt xe nơi lửa.* Đây là bức tranh được đặt trước mắt chúng ta về những ngày cuối cùng trên đất. Khi Đấng đập bể hòn núi chẳng bởi tay, (là Đấng mà Nê-bu-cát-nết-sa đã thấy trong khải tượng, Đa-ni-ên 2:45) sẽ giải quyết sự tiêu hủy nổ ra trên đất này. Chúng ta được nói cho biết sau trận Ha-ma-ghê-đôn (Khải huyền 16) các vật đổ nát của chiến tranh rải rác khắp mọi nơi. Công việc của Đức Chúa Trời là nói cho con người biết rằng, có một Đức Chúa Trời. Tại đây lời dự ngôn về sự bình an trên đất là một phước hạnh thực tế. Vua sẽ đến và sẽ dẹp tất cả mọi sự không công bình trên đất.

Thi thiên 46:10-11

10 Hãy yên lặng và biết rằng ta là Đức Chúa Trời; Ta sẽ được tôn cao trong các nước, cũng sẽ được tôn cao trên đất.

11 Đức Giê-hô-va vạn quân ở cùng chúng tôi; Đức Chúa Trời Gia-cốp, là nơi nương náu của chúng tôi.

Đức Chúa Trời nói rằng: *Ta sẽ được tôn cao trong các nước, cũng sẽ được tôn cao trên đất.* Đó là mục đích của Đức Chúa Trời cho thế gian.

Hãy yên lặng và biết rằng ta là Đức Chúa Trời; với sự nhận biết lẽ thật phước hạnh này, chúng ta có thể được yên tĩnh trong thời kỳ gian truân. Ngày nay có nhiều trận bão đang thổi bên ngoài. Chúng ta đang sống trong một thế giới cũ, một thế giới gian ác. Có một sự thay đổi lớn đang xảy ra. Có một sự rung chuyển trong thiên nhiên hiện nay. Chúa nói với chúng ta, hãy yên lặng trong thời gian bão tố. Các bạn có nhớ rằng Chúa Giê-xu đã ở trong bão tố với các môn đồ của Ngài, nhưng Ngài vẫn ngủ. Khi các môn đồ đánh thức Chúa Giê-xu dậy, Ngài gặp khó khăn nhiều để làm cho lòng các môn đồ yên lặng, hơn là làm cho bão tố yên lặng. Nhiều người trong chúng ta cũng giống với các môn đồ này. Chúng ta không biết kiên nhẫn để chờ đợi trước mặt Ngài.

Thi thiên 46 sẽ là một phước hạnh lớn trong tương lai, nhưng nó cũng là một sự an ủi và phước hạnh cho tất cả dân sự Đức Chúa Trời hiện nay.

THI THIÊN 47.
SỰ NGỢI KHEN, THỜ PHƯỢNG TRONG MỘT NGÀN NĂN BÌNH AN.

Thi thiên 47 là Thi thiên thứ nhì trong nhóm Thi thiên nói tiên tri về vương quốc một ngàn năm bình an, mà nó được thành lập khi Chúa Giê-xu trở lại lần thứ hai. Thi thiên này tiếp tục ngợi khen và thờ phượng Đấng Christ là Vua trên khắp trái đất.

Thi thiên 47:1- 2

1 Hỡi các dân, hãy vỗ tay; Hãy lấy tiếng thắng trận mà reo mừng cho Đức Chúa Trời.

2 Vì Đức Giê-hô-va Chí cao thật đáng kinh; Ngài là Vua lớn trên cả trái đất.

Các bạn thấy rằng, *Vì Đức Giê-hô-va Chí cao thật đáng kinh; Ngài là Vua lớn trên cả trái đất.* Đấng Christ là Vua cai trị của cả trái đất này, và vì thế Ngài đáng được ngợi khen và thờ phượng.

Các bạn thân mến, trước khi Đấng Christ có thể cai trị trái đất này, Ngài sẽ phải dẹp hết mọi sự phản loạn, sự lừa dối, sự thiếu hiểu biết và thiếu luật pháp của con người. Trong Thi thiên 46 chúng ta thấy kỷ niệm về sự đến của Ngài để phán xét, và giờ đây trong Thi thiên 47 nước của Ngài đã được thiết lập và Ngài đang cai trị.

Thi thiên 47:3- 4

3 Ngài khiến các dân suy phục chúng tôi, Và là các nước phục dưới chân chúng tôi.

4 Ngài chọn cơ nghiệp cho chúng tôi, Là sự vinh hiển của Gia-cốp mà Ngài yêu mến.

Đây là giờ thích hợp để chúng ta có thể hát bài, *"**Phước cho nhân loại**"*

Phước cho nhân loại, Chúa ta ra đời. Trần gian nghinh Vua vố đối. Kíp mở của lòng tiếp rước Con Trời. Bầu trời vạn vật hòa thinh. Bầu trời vạn vật hòa thinh. Trời đất xướng ca kính khen Vua mình.

Phước cho nhân loại, Chúa nay cai trị. Muôn dân âu ca hoan hỉ. Hải đảo sơn hà trổi bản ca thi. Đồng hòa vận điệu mừng vui, Đồng hòa vận điệu mừng vui. Hòa khúc thánh ca hỉ hân muôn đời.

Lẽ chánh ơn lành, Chúa đem cai trị. Làm cho muôn dân khai trí. Thấy rõ vinh quang, chánh nghĩa trị vì. Lòng đại từ Ngài lạ thay, Lòng đại từ Ngài lạ thay. Từ ái Chúa ta, cổ kim ai tày.

Như các bạn thấy diễn đạt trong thánh ca này, nó không nói nhiều về sự sanh ra của Đấng Christ, nhưng cũng nói về sự đến lần thứ hai của Ngài. Sẽ có sự vui mừng trên đất khi Ngài đến.

Hãy vỗ tay và ngợi khen Đức Chúa Trời, đó là một ngày vui mừng biết bao.

Thời gian trước đây, tôi đến thăm và giảng trong một hội thánh, trong giờ thờ phượng, hội chúng vỗ tay. Sau giờ nhóm có người đến hỏi tôi. Tiếng vỗ tay ồn ào như thế có làm cho ông khó chịu không? Tôi trả lời, không. Nó khích lệ tôi rất nhiều, đối với tôi đó là điều đúng. Có nhiều người bày tỏ sự tôn kính bằng cách yên lặng. Nhưng tôi tin rằng, cần có sự sống động trong sự thờ phượng.

Thi thiên 47:5- 9

5 Đức Chúa Trời ngự lên có tiếng reo mừng, Đức Giê-hô-va thăng lên có tiếng kèn thổi.
6 Hãy hát ngợi khen Đức Chúa Trời, khá hát đi; Hãy hát ngợi khen Vua chúng tôi, khá hát đi;
7 Vì Đức Chúa Trời là Vua của cả trái đất; Hãy hát ngợi khen cách thông hiểu.
8 Đức Chúa Trời cai trị các nước, Đức Chúa Trời ngự ngôi thánh Ngài.
9 Vua các dân đều nhóm nhau lại Đặng làm dân Đức Chúa Trời của Ap-ra-ham; Vì các khiên của đất đều thuộc về Đức Chúa Trời; Ngài được tôn chí cao.

Đức Chúa Trời ngự lên có tiếng reo mừng, Đức Giê-hô-va thăng lên có tiếng kèn thổi. Chúa Giê-xu thăng thiên với tiếng reo mừng. Thật sự Chúa Giê-xu đã thăng thiên, cho nên Ngài mới có thể trở lại. Chúa Giê-xu đến thế gian này 2000 năm trước, được sanh ra tại Bết-lê-hem, để hoàn tất công tác cứu rỗi trên đất và sau đó thăng thiên về trời. Tôi nghĩ rằng Thi thiên 24 đề cập điều đó. Và trong Thi thiên này cũng một lần nữa nói về sự thăng thiên. Khi Chúa Giê-xu đến thế gian lần thứ hai và Ngài sẽ thành lập vương quốc của Ngài và sẽ lên xuống Giê-ru-sa-lem Mới. Có thể trong thời kỳ một ngàn năm bình an Chúa Giê-xu lên trời và xuống thế gian này nhiều lần.

Thật là tuyệt vời khi chúng ta thấy hình ảnh của Thi thiên này.

THI THIÊN 48. CHIẾN THẮNG SAU CÙNG CỦA MÊ-SI-A TRÊN ĐẤT

Thi thiên 48 là Thi thiên chót trong nhóm ba Thi thiên nói về một ngàn năm bình an. Đây là sự chúc tụng chiến thắng trọn vẹn và sau cùng của Đấng Mê-si-a.

Thi thiên 48:1- 3

1 Đức Giê-hô-va là lớn, rất đáng được ngợi khen Trong thành của Đức Chúa Trời chúng ta, và tại trên núi thánh Ngài.
2 Núi Si-ôn đẹp đẽ nổi lên về phía bắc, là kinh đô của Vua cao cả, Và là sự vui vẻ của cả thế gian.
3 Trong những đền các thành ấy, Đức Chúa Trời đã tỏ mình ra Như một nơi nương náu.

Khi nói về Núi Si-ôn tức là nói về thành của Đức Chúa Trời trong núi thánh, tức là đề cập về Giê-ru-sa-lem.

Xin chú ý sự đề cập hướng bắc. Đây là một sự diễn đạt rất thích thú. Đây rất có thể nói về phương cách lên và xuống trái đất. Có một lời tiên tri rất đáng chú ý trong sách Ê-sai đề cập về sa-tan liên hệ đến phía bắc. Ê-sai 14:13-14 *Ngươi vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng Rất Cao.*

Phía bắc hình như là con đường. Sa-tan thực sự hy vọng muốn đoạt ngôi của Đức Chúa Trời.

Giờ đây là sự đối địch lớn nhất sau cùng sẽ xảy ra trên đất. Thi thiên 48:4-7.
4 Vì kìa, các vua đã hẹn hò, Cùng nhau đi qua.
5 Họ thấy đến, bèn sửng sờ, Bối rối, rồi mau mau chạy trốn.
6 Tại nơi đó sự run rẩy áp hãm họ. Họ bị đau đớn khác nào đàn bà sanh đẻ.
7 Chúa dùng ngọn gió đông Đánh bể các tầu Ta-rê-si.
Tôi tin rằng điều này diễn tả thời gian sau một ngàn năm bình an, khi sa-tan được thả ra một lúc. Khải huyền 20:7-9
7 Khi hạn ngàn năm mãn rồi, quỉ Sa-tan sẽ được thả, 8 và nó ra khỏi ngục mình đặng dỗ dành dân ở bốn phương trên đất, dân Gót và dân Ma-gót; nó nhóm chúng lại để chiến tranh, đông như cát bờ biển. 9 Chúng nó lên khắp các vùng rộng trên mặt đất, vây dinh thánh đồ và thành yêu dấu. Nhưng có lửa từ trên trời rơi xuống thiêu diệt chúng nó.

Thi thiên 48:8
8 Điều chúng tôi có nghe nói, thì đã thấy Trong thành của Đức Giê-hô-va vạn quân, Tức là trong thành của Đức Chúa Trời chúng tôi: Đức Chúa Trời lập thành ấy vững chắc đời đời.
Dân chúng có nghe và đọc tất cả lời tiên tri này. Và giờ đây họ thấy nó được hoàn thành một cách trọn vẹn. Đó là lời hứa về sự giải cứu đã trải qua nhiều thế kỷ, Đức Chúa Trời bão đảm với họ Ngài sẽ đến. Cuối cùng nó trở nên sự thật.

Thi thiên 48:9-10
9 Hỡi Đức Chúa Trời, tại giữa đền thờ Chúa, Chúng tôi có tưởng đến sự nhân từ của Chúa.
10 Hỡi Đức Chúa Trời, danh Chúa thể nào, Thì sự ngợi khen Chúa thể ấy cho đến các đầu cùng trái đất; Tay hữu Chúa đầy dẫy sự công bình.
Trong đền thờ của thời kỳ một ngàn năm bình an, họ thờ phượng Đức Chúa Trời và suy gẫm về sự tình yêu, sự nhơn từ của Ngài.

Phần kết luận của Thi thiên này là điệp khúc Ha-lê-lu-gia.
Thi thiên 48:11-14
11 Vì cớ sự đoán xét của Chúa, Nguyện núi Si-ôn vui vẻ, Các con gái Giu-đa mừng rỡ.
12 Hãy đi xung quanh Si-ôn, hãy dạo vòng thành, Đếm các ngọn tháp nó;
13 Hãy chăm xem các đồn lũy, Xem xét các đền nó, Hầu cho các ngươi thuật lại cho dòng dõi sẽ đến.
14 Vì Đức Chúa Trời nầy là Đức Chúa Trời chúng tôi đến đời đời vô cùng; Ngài sẽ dẫn chúng tôi cho đến kỳ chết.
Với sự vui mừng lớn họ sẽ đi vòng Giê-ru-sa-lem. Xin chú ý đến mỗi phần của nó. Họ ngợi khen Ngài là Đức Chúa Trời của họ, và dẫn dắt đời họ. Đây là một sự ngợi khen tốt đẹp biết bao nhiêu.

Các bạn thân mến, con cái Đức Chúa Trời hướng về tương lai với sự vui mừng. Quý vị và các bạn có sự trông cậy và vui mừng đó không? Nếu chưa

có, tôi xin kêu gọi quý vị và các bạn đến với Đức Chúa Trời là nơi ẩn náo tốt lành nhất.

Thi thiên 46-48